

Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ ΣΑΝΑΖΗ

Ραδιοφωνική έκπομπή διά
τὴν 12 Μαρτίου 1972
ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν
2 0. 30' - 2 1. 00 ...

Τὴν ἐκπομπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦν ἡ ΚΑΒΙΩ Δ Ε Ν Α Ρ Δ Ο Υ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ἐχω μιὰ ἰδέα Γιάγνο μου ἀγαπητέ.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δέν ἀμφιβάλλω πὼς θά εἶναι καλή, ὅπως πάντα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ παλιὰ Ἀθήνα, γιὰ τὴν ὁποία κουβεντιάζομε συνήθως, δέν εἶχε μόνο τὴν λαογραφικὴ καὶ ἠθογραφικὴ τῆς πλευρᾶ, μὰ εἶχε καὶ τὴν κοσμικὴ τῆς ἐμφάνισι πού παρουσίαζε κι' αὐτὴ πολὺ ἐνδιαφέρον.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Εἶμαι βέβαιος ὅτι θά εἶχε ἐνδιαφέρον ἡ κοσμικὴ Ἀθήνα καὶ πολὺ θά ἤθελα νὰ τὴν γνωρίζαμε λιγάκι.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τότε δέν ἔχομε παρά νὰ κάνωμε μιὰ βόλτα ὡς τὰ Δαρδανέλλια

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Ποιὰ Δαρδανέλλια ; Τὰ τουρκεϊκὰ στενά στόν Εὐσπορο ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ε, ὄχι καὶ τόσο μακριὰ Γιάγνο. Θά πάμε ἕως τὰ ἀθηναϊκὰ Δαρδανέλλια πού βρισκόντουσαν σέ μεγάλη ἀκμὴ πενήντα ἕως ἑξήντα χρόνια πρίν, ἀπὸ τὰ 1912 ἕως τὰ 1920.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καὶ πού ἦτανε αὐτὰ τὰ Δαρδανέλλια ; Καὶ γιὰτί τὰ λέγανε Δαρδανέλλια ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Βρισκόντουσαν στὴν ἀρχὴ τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, στό ξενοδοχεῖο τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Δίπλα στό ξενοδοχεῖο ἦτανε ἕνα μονόροφο κτίριο, τὸ κοσμικὸ ζαχαροπλαστεῖο τοῦ Γιαννάκη, τὸ καλύτερο ζαχαροπλαστεῖο τῆς Ἀθήνας τοῦ 1910.

- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Του Ντορέ και του Γιαννάκη. Τό ξέρω από παλιά τραγούδια επιθεωρήσεων.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι, αλλά τά μπερδεύεις λίγο τά πράγματα. "Άλλο ήτανε τό ζαχαροπλαστείο του Γιαννάκη και άλλο του Ντορέ. Τό ζαχαροπλαστείο του Γιαννάκη - Γιαννάκης ήτανε τό επώνυμο του ζαχαροπλάστη - βρισκότανε όπως είπαμε δίπλα στο ξενοδοχείο της Μεγάλης Βρετανίας. Είε τήν καλύτερη πελατεία της Αθήνας και λογαριαζότανε τό πιο κοσμικό κέντρο της. Λίγο αργότερα, κατά τό 1911, άνοιξε άλλο ένα ζαχαροπλαστείο, άκριβώς άπέναντι από του Γιαννάκη μέ τήν επιγραφή : Μαιζόν Ντορέ.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Α, Μαιζόν Ντορέ λεγότανε τό δεύτερο ζαχαροπλαστείο και ο κόσμος τό έλεγε άπλώς : Ντορέ.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Άκριβώς. Και τότε, παρατηρήθηκε τό έξης καταπληκτικό γεγονός. Ένώ ή πελατεία του Γιαννάκη μοιράστηκε στα δύο αντίπαλα ζαχαροπλαστεία και τά δύο ήτανε διαρκώς γεμάτα από κόσμο και γεμίζετα σε τέτοιο σημείο, που πολλές φορές δέν εύρισκε κανείς θέσι να καθήση, κυρίως τά απογεύματα μετά τίς πέντε.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καταλαβαίνω. Τήν ώρα του απογευματινού περιπάτου. Και τό πρωί δέν σύχναζε κόσμος τό πρωί :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κατά τίς δώδεκα τό μεσημέρι, γεμίζανε πάλι από κομψούς άθηναίους που κηγαίνανε έκει για τό κλασσικό τους όρεκτικό που ήτανε ούζο μέ γιροζέιγ...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ούζο μέ γιροζέιγ. Τό γιροζέιγ ξέρω τί θα ήτανε : ένα παχύρευστο σιρόπι, περίπου σαν βυσινάδα... και ταίριαζε αυτό τό πράγμα μέ τό ούζο :
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φαίνεται ότι ταίριαζε πολύ, γιατί ήτανε τό πιο συνηθισμένο άπεριτίφ του καλού κόσμου. Σερβιριζότανε σ'ένα πολύ ψηλό ποτήρι, όπου βάζανε ένα δάκτυλο γιροζέιγ, δυό δάκτυλα ούζο και άλλο τό άλλο παγωμένο νερό.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Είχες πει άπ'αυτό τό μίγμα ποτέ σου έσύ Δημήτρη :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Αν είχα πια ; Τό είχα ταραξεί κυριολεκτικά. "Όλη μας ή συντροφιά - φοιτηταί είμαστε τότε - πηγαίναμε στού Ντορέ καί καμαρώναμε πού πίναμε ούζο μέ γυροζέϊγ... Μέ τό νερό πού τοϋ βάζαμε, γινότανε ένα γαλακτώδες καί ρόδινο ποτό πού τό πίναμε μέ τό καλαμάκι σιγά σιγά. τρώγοντας κι'ένα μπατόν σαλέ για μεζέ.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Καί πόσο κόστιζε αυτό τό πράγμα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολύ ακριβά : Μιά δραχμή παραπάλω.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Μιά δραχμή !...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σοϋ φαίνεται άστετο τό ποσόν ; Τό φωμί είχε τότε σαράντα λεπτά ή δινά καί μία μερίδα φητό σ'ένα καλό έστιατόριο είχε μία μισ δραχμή. Μιά δραχμή λοιπόν για ένα ούζο ήτανε κάτι.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Έχεις δίκαιο καί ζητώ συγγνώμη από τήν παλαιά δραχμή πού τήν όπετίμησα. Δέν μου έξηγησες όμως άκόμη, γιατί αυτά τά δύο ζαχαροπλαστεία τά λέγανε Δαρδανέλλια.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν καταλαβαίνεις ; Αύτά τά δύο ζαχαροπλαστεία ήτανε τό ένα έπέναντι στού άλλο. "Έτσι όποιος περνούσε στόν δρόμο, γινότανε στόχος βλεμμάτων καί κουτσομπολιού. Τά δύο αυτά ζαχαροπλαστεία τά έβγαλε Δαρδανέλλια κάποιος δημοσιογράφος τήν έποχή τών Βαλκανικών πολέμων, τότε πού ό στόλος ό έλληνικός μέ αλλα ιστορικό μας καταδρομικό, τόν 'Αβέρωφ, περίμενε έξω από τά στενά τών Δαρδανελλίων νά ξεμπουιάρη ό τουρκικός στόλος.

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Έκανε τήν παρομοίωσι ένας δημοσιογράφος καί φαίνεται πώς ήτανε τόσο έπιτυχής ώστε ό κόσμος τήν άρπαξε καί τήν καθιέρωσε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τί έχει γραφεί για αυτά τά κοσμικά Δαρδανέλλια τής 'Αθήνας δέν περιγράφεται. 'Αρκει νά σοϋ πω ότι σ'ένα τραπεζάκι τοϋ Νορέ, καθότανε πολύ συχνά ό Σουρής μέ τήν παρέα του καί σχολιάζανε τήν κοσμική κίνηση τής 'Αθήνας. Σαν σύννεφα έρχόντουσαν οι κομψές καί όμορφες γυναίκες τής 'Αθήνας...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Νομίζω ότι σ' αυτό έχεις δίκαιο. θυμάμαι ακόμη ένα τετράστιχο του Σουρής, για τρεις άθηνάτες αδελφές και άλλες τρεις, όλες όμορφες και χαριτωμένες που πηγαίνανε συχνά στο ζαχαροπλαστείο Ντορέ. "Άκουσέ 'το :

Νά οι τρεις κόρες του Καμπά κι' οι κόρες του Σταθάτου
 Ήξη όμορφιές που κυνηγᾶ καθέννας νά τίς μπλέξη
 και λέει, όποιος έχασε μέ δάφνες τά μυαλά του :
 Οι τρεις άρχαίτες χάριτες, έγιναν τώρα Ή Ξ η !...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι, μπράβο. Τό θυμάμαι αυτό τό τετράστιχο. Και πιστεφέ με ότι είχε πολύ δίκαιο ό Σουρής που έθαύμαζε αυτές τίς τρεις κόρες Καμπά, τήν ώραιότατη μελαχροινή Φανή που έγινε άργότερα κυρία Σακελλαρίδη, τήν πασιανόμαλλη Ντάλλα Καμπά, σύζυγο άργότερα του 'Αντώνη Νάτσα και τήν γλυκύτατη 'Ελενίτσα Καμπά άργότερα κυρία Σταΐνου.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Όλες αυτές οι όμοφιές της παλιᾶς 'Αθήνας, χαρίζανε τήν εμπνευσι στους πανταδόρους νά γυρίζουνε τίς νύχτες στην Πλάκα και νά τραγουδοῦν, πότε για μιᾶ μελαχροινή, πότε για μιᾶ πασιανή και πότε για μιᾶ ξανθομαλλούσα. Κι' ένα από τά ώραιότερα αυτά τραγούδια ήτανε άσφαλώς ή " Τρελλή ξανθοῦλα " που άξίζει νά μᾶς τήν θυμίσω. τώρα ή κλειώ.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Τρελλή ξανθοῦλα...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο κλειώ... (χειροκροτεῖ) "Άς σέ χειροκροτήσω μόνος μου άφοῦ οι άκροατές μας δέν μπορούν νά σέ χειροκροτήσουν. " Όμως άγαπητέ μου Γιάγιο, μιᾶ και μιᾶμε για τήν κοσμική 'Αθήνα, τήν κοσμική παλιᾶ 'Αθήνα, άξίζει ν' αναφέρωμε και μιᾶ μονομαχία που έγινε στην 'Αθήνα γύρω στά 1918, έδω και πενήντα τέσσερα χρόνια για τήν καρδιά μιᾶς νεαρῆς και όμορφης θεατρίνας που δέν θ' αναφέρωμε τό ὄνομά της.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Και τά ὄνόματα τῶν μονομάχων :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι, αυτά μπορούμε να τα ποθμε. 'Ο ένας ήτανε ο θεατρικός συγγραφέας Παξινοός, ο πρώτος σύζυγος της Κατίνας Παξινοού και είχε αντίπαλό του τον αγαπητό μου φίλο και σεβαστό παλαιό άθηναίο τον Δημήτρη τον Σκουζέ. Φαίνεται ότι ο Δημητράκης ο Σκουζές είχε κάποιον αίσθηματικό σύνδεσμο με την Όμορφη η κείνη ήθοποιό του θεάτρου Κυβέλης - του παλαιού θεάτρου Κυβέλης απέναντι στο παλαιό Κρηματιστήριο - και η Όμορφη αυτή ήθοποιός για να κάνη τον Σκουζέ να ζηλέψη, φλερτάριζε φανερά με τον Παξινό. "Ένα βράδυ ο Σκουζές καθώς έμπαινε στα παρασκήνια του θεάτρου, είδε την Λουτσινέα του να συζητη με τον Παξινό. 'Ο Σκουζές θύμωσε, άναψε, κόρωσε και - ήτανε τότε έφεδρος άνθυπολοχαγός - κτύπησε τον Παξινό με το γάντι του στο πρόσωπο...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Με το γάντι τον κτύπησε, σύμφωνα με τα έθλια των παλαιών έπιποτών.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ακριβώς. Τον κτύπησε με το γάντι στο πρόσωπο και φυσικά ο Παξινοός του έδωσε το έπισκεπτήριό του, δείχνοντας ότι ήτανε έτοιμος να μονομαχήση.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Και η μονομαχία έγινε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Έγινε. 'Ο νόμος που άπαγόρευσε τις μονομαχίες δεν είχε άνομη δημοσιευθεί, με η 'Αστυνομία φρόντιζε να τις προλαμβάνη. 'Η μονομαχία είχε όρισθεί να γίνει στο Γαλάτσι, στις έξη το πρωί. 'Η 'Αστυνομία τό π ληο φορεΐται και στέλνει έναν ύπομοίραρχο με χωροφύλακες να έμποδίσουν την συνάντησι. Οι δύο μονομάχοι τό μαθαίνουν και αλλάζουν τόπο συναντήσεως. "Έτσι η μονομαχία έγινε την έπομένη στις έπτά τό βράδυ, στην θέσι " Κόκκινος Μύλος " κοντά στις τρεις Γέφυρες, με πιστόλια φυσικά.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Αποτέλεσμα ; Μηδέν άσφαλώς...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όπως λέει και τό παιδικό τραγ ουδι : Πάμ ήκούσθη στόν
 άέρα, πλην τά βόλια πήγαν πέρα...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Θα ήτανε και οι δύο σκοπευτές της κακιās ώρας.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Α Όχι, ό Δημητράκης ό Σκουζές ήτανε καλός σκοπευτής. Πά έπει-
 δή ήτανε άθηνάτος, παληός άθηνάτος, άριστοκοράτης και ίππότης
 και ή άφορμή της μονομαχίας δέν ήτανε πολύ σοβαρή ή μάλλον
 καθόλου σοβαρή, ό Σκουζές έπυροβόλησε φανερά στόν άέρα.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ 'Ο Παξινός θα πυροβόλησε φυσικά στό φαχνό, μά δέν βρήκε ούτε
 φαχνό, ούτε κόκκαλο... Και μετά τήν μονομαχία συμφωλιωθήκανε
 οι αντίπαλοι :

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μέ τρόπο πολύ άπροσδόκητο. Μόλις είχανε πέσει οι δύο πιστο-
 λιές, φάνηκε από τό βάθος του δρόμου νά 'ρχεται μέσα σε σύν-
 νεφα σκόνης ένα άμάξι, μία βιτώρια μέ δυό έλογα... Στην άρχή
 νόμισαν πώς θα ήτανε ή χωροφυλακή πού έρχότανε έστω και άργά
 μά ήτανε ή ήθοποιός εκείνη για τήν όποία είχε γίνει ή παρεξή-
 γησις, ή ήθοποιός πού άγαπουσε τόν Σκουζέ και έρχότανε νά
 ματαιώσει τήν μονομαχία...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Και τότε πιά θα έπήλθε συμφιλίωσις.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όπως δήποτε. Και όλοι μαζί, οι δύο αντίπαλοι, οι τέσσαρις
 μάρτυρες, οι δυό γιατροί και ή Δουλτσινέα ήθοποιός, πήγανε
 στό κέντρον Παναθήναια, στό τέρμα της όδοϋ Πατησίων και κά-
 νανε ένα γλέντι τρικούβερτο, έως τά ξημερώματα.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Και άσφαλώς τό γλέντι θα τό πλήρωσε ό πλούσιος της συντροφιάς
 ό Σκουζές...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο Σκουζές πού όπως αναφέρει ό 'Ιδιος στίς 'Αναμνήσεις του,
 έκόστισε τότε ένα ένατοστάρικο όλόκληρο, ένω ό μισθός του
 άνθυπολοχαγού ήτανε 120 δραχμές τόν μήνα. Κατά τήν διάρκεια
 του γλεντιου, έφθασε και ό Γιώργς ό Ραζής, ό τραγουδιστής
 της μόδας τότε, περίφημος για τούς άυτοσχεδιασμούς του πού
 εζπε μεταξύ άλλων και τήν " Παργαρίτα " τό τραγουδι της έπο-
 χής...

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (Μέ συνοδεία πιάνου) Μαργαρίτα... Μαργαρίτα...

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Νά λοιπόν πού μ'ες βγήκε σέ καλό ή μονομαχία του Σκουζέ μέ τόν Παξιινό. Μ'ες θύμησε τό τραγούδι τής Μαργαρίτας, περίφημο παριζιάνικο τραγούδι πού έγύρισε όλον τόν κόσμο, μέ τήν εβθυμή του μελωδία καί τούς άρκετά πιάντικους στίχους του. "Όμως μιά καί μιλήσαμε γιά τήν μονομαχία του Δημητράκη του Σκουζέ, μήπως τυχόν θυμίσαι καί καμμιά Ήλλη μονομαχία τής παληάς 'Αθήνας ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Κάτι θά θυμηθώ... Όμως μιά καί μιλούσαμε πρίν από λίγο γιά τίς όμορφες γυναίκες τής 'Αθήνας καί μιά καί θυμηθήκαμε τόν Σκουζέ, Έχω όποχρέωσι νά σου πώ Γιάγγω μου, ότι μιά από τίς όμορφότερες καί πιο κομψές άθηναίες, ήτανε ή 'Αθηνά Πολυγένη κόρη του καθηγητου του Πανεπιστημίου Πολυγένη, πού παντρεύτηκε τότε τόν Δημητράκη τόν Σκουζέ καί είναι σήμερα μιά σεβαστή άθηναία δέσποινα, πάντα κομψή καί όμορφη, ή κυρία ^{άρχοντική} 'Αθηνά Σκουζέ.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Καί ή μονομαχία ; Έχω άκουστά γιά μιά περίφημη μονομαχία μεταξύ δύο πολιτικώδ, του Θεοτόκη καί του Ζαβιτσιάνου... Τήν θυμίσαι αύτήν ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ε, πώς δέν τήν θυμίσαι. "Ηρουν τότε ^{μαθητής στό Γυμνάσιο.} ~~μαθητής στό Γυμνάσιο.~~ "Ητανε καί οί δύο πολιτικοί, ~~βλδ~~ είχανε χρηματίσει πολλές φορές βουλευτές όπουργοί καί πρωθυπουργοί άκόμα, ήτανε καί οί δύο άριστοκράτες Κερκυραίοι καί μιά μέρα ατήν Βουλή, ανταλλάξανε βαρειές κουβέντες. 'Ο Ζαβιτσιάνος πού ήτανε πρόεδρος τής Βουλής, είπε στόν Κόντε Θεοτόκη : Σ'ες σέβομαι λόγω ήλικίας... Τότε ό Θεοτόκης του άποκρίθηκε έντονα : "Αν έγήρασα, ή χείρ μου δέν τρέμει...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Κι' έννοούσε ότι μπορούσε νά κρατήσει πιστόλι...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μάλιστα. Φυσικά ύστερα από τέτοιο επεισόδιο και μετά την πρόκληση του Κόντε Θεοτόκη η μόνη λύσις της διαφοράς ήτανε ή μονομαχία.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Πόσων ετών ήτανε τότε ο Θεοτόκης ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στά 1914 πού έγινε ή μονομαχία, ο Θεοτόκης ήτανε 70 ετών άκριβως και ο Ζαβιτσιάνος 35. Ο Ζαβιτσιάνος σαν πολύ νεώτερος ήθελε να ζητήσει συγγνώμη μά ο γέρο Θεοτόκης δέν δεχότανε. Η μονομαχία έγινε στά Σεπόλια, στό κτήμα του Σούτσου...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τό αποτέλεσμα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τό αποτέλεσμα θα τό μάθης άμα διαβάσης αυτούς τους στίχους πού έδημοσίευσε ο Σουρής την επομένη της μονομαχίας.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι τί θα έγραφε. "As τους διαβάσωμε λοιπόν :

Εποθοῦσα περικλέτο
θαλερός να γίνω νέος
σαν τον Κόντε της Κερκύρας
ὄπου δρᾷ και εἰς τό γήρας
και μονομαχεῖ γενναίως...
Κι' ἔν έγερσε και τί ;
Γέρος εἶναι μά κρατεῖ
και πιστόλι και καλέμι
και τό χέρι του δέν τρέμει.
Δέν τον σιμάζουνε πιστόλια,
θάρος μέ τό πάραπάνω
και πηγαίνει στά Σεπόλια
για να βρῆ τον Ζαβιτσιάνο.
Κι' ὁ νταῆς ὁ Ζαβιτσιάνος
περιμένει ὑπερηφάνως
κι' ἔτυχε κι' αὐτός μοιραίως
να ναι ποῦρος Κερκυραῖος.
Τρέχει περιέργων σμήνος,
ἀλησμόνητος ἡμέρα
μπάμ αὐτός και μπούμ ἐκεῖνος
μά τά βόλια πήγαν πέρα...

- ΓΙΑΒΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν είναι χαριτωμένο ; "Έτσι ήτανε εκείνη ή όμορφη εποχή.
'Εδημιουργείτο ένα σοβαρό πολιτικό ζήτημα και ό σουρης διε-
σκέδαζε τήν έντύπωσι του κόσμου μέ λίγους εύθυμους στίχους.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Έτσι γελούσε ό κόσμος μέ τούς στίχους και ξεχνούσε τό θλι-
βερό έπεισόδιο και τό ίδιο έκεινο βράδυ, οι όπαδοί του θε-
οτόκη και οι φίλοι του Ζαβιτσιάνου, γλεντούσανε σέ μία τα-
βέρνα τής Πλάνας και τραγουδούσανε όλοι μαζί...
- ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Μέ ξέχασες και άλλονε
τόρα ποθεί ή καρδιά σου...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δέν μου λές ; Μου μίλησες πριν από λίγο για κάποιον τραγουδι-
στή Ραζή... Πρώτη φορά τόν άκούω αυτόν. Τί ήτανε ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μουσικός πλανόδιος. Τραγουδιστής μέ γλυκειά συμπαθητική φωνή
πού έπαιζε κιθάρα και είχε τήν ικανότητα νά άυτοσχεδιάζη, νά
φτιάξη δηλαδή τραγούδια τής στιγμής, λέγοντας στίχους πού
τούς έφτιανε εκείνη τήν στιγμή και συνοδεύοντάς τους μέ μία
δική του μελωδία, ό τι του έρχότανε και παίζοντας μόνο άκομ-
πανιαμένα στήν κιθάρα του.
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Δηλαδή του λέγανε : Πές μας κάτι για τά μάτια τής κυρίας...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί έρχιζε ό Ραζής : Τα μάτια αυτά τά όνειρεμένα - ξετρέλλαν
πολλύς, ξετρέλλαναν κι'έμένα... Τά μάτια αυτά πού μ'άντικρύ-
σανε - χωρίς νά πω κρασί μέ μεθύσανε... Κάτι τέτοιο...
- ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Χρειαζότανε κι'αυτό μία ικανότητα.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ασφαλώς και για αυτό ήτανε περιζήτητος στα γκέεντια ό Γιώργης
ό Ραζής. Μία φορά μάλιστα, μία συντροφιά έπεχείρησε νά τόν
φέρη σέ δυσκολη θέση. "Ήτανε μία παρέα δημοσιογραφων τής
εποχής εκείνης, ό Μανώλης Γουβέλης, ό Πώπ, ό Σπανδωνής και
άλλοι πού είχανε παραθέσει ένα γευμα στήν Μαρίνα Κοτοπούλη
κι'έπάνω στό γευμα, καταφθάνει και ό Ραζής μέ τήν κιθάρα του
"Ελα Ραζή του φώναξε ό Γουβέλης, πές μας κάτι για τήν κυρία
Πουλχερία... και έδειξε τήν Κοτοπούλη...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Κατάλαβα. 'Επίτηδες τοῦ εἶπανε ἕνα ἀπίθανο κωμικό γυναικεῖο ὄνομα, γιὰ νὰ δοῦνε τί θά ἐσκάρωνε ὁ Ραζῆς...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Ο ὅποιος εἶχε ἀναγνωρίσει τὴν Μαρίνα Κοτο οὐλὴ χωρὶς νὰ τὸ πῆ. Πῆρε λοιπὸν τὸν κινῆρα του καὶ ἔρχισε νὰ τραγουδᾷ μιὰ μελωδία τῆς στιγμῆς : Τί νὰ σᾶς πῶ, ὠραία μου κυρία - Δέν ἀγαπᾷ σᾶς ταιριάζει τὸ ὄνομά σας : Πουλχερία - κι' ἄφου ἔχετε τόση ὀμορφιά καὶ τόση γλύνα - ἐγὼ θά σᾶς ὠνόμαζα ἀπλούστα : Μαρίνα.

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Φαντάζομαι τί θά ἐπηκολούθησε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Δέν τὸ φαντάζεσαι. Βροχή πέσανε τὰ τέλληρα στό πιατάκι τοῦ Ραζῆ ποῦ μάζεψε ἐκεῖνο τὸ βραδυ ἐξήντα πέντε δραχμές, ποσὸν τεράστιο γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Ἐξυπνος λοιπὸν ὁ περίφημος Ραζῆς... Ποιὸς ξέρει τί ν' ἀπέγινε αὐτὸς ὁ πλανόδιος τρουβαδοῦρος. "Ὅμως θά ἤθελα νὰ ξαναγυρίσωμ στα Βαρδανέλλια, τοῦ Ντορέ καὶ τοῦ Γιαννάκη. Μιλήσαμε γιὰ μερικὲς ὀμορφες ἀθηναῖες ποῦ τίς καμάρωνε ὁ κόσμος ὅταν περνοῦσαν ἀπ' ἐκεῖ. "Ἄλλες δέν θυμᾶσαι ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πολλές. Τραβοῦσαν τίς ματιές ὄλου τοῦ κόσμου οἱ κόρες τοῦ πολιτευτοῦ Τριανταφυλάκου ποῦ ἦτανε ὀμορφες καὶ πολὺ ἐλκυστικές. 'Ιδίως ἡ Νίνα ποῦ εἶχε παντρευτεῖ τὸν διευθυντὴ τῆς Τραπεζῆς 'Αθηνῶν Φωτιάδη καὶ ἦτανε μιὰ μελαχροινὴ ὀμορφιά δίχως ταῖρι. Θυμᾶμαι ἀκόμη μιὰ ἐξωτικὴ ὀμορφιά καὶ κομψότητα ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο τὴν κόρη τοῦ καπενμπόρου Ζερβουδάκη, τὴν Νίνα, ποῦ αἰχμαλώτισε ἕνα νεαρό ἀθηναῖο, τὸν χρηματιστὴ - τότε - Στέλιο Καρύδη ὁ ὅποιος τὴν παντρεύτηκε... Θυμᾶμαι τὴν κόρη τοῦ τότε πρεσβευτοῦ τῆς Σερβίας, τὴν δεσποινίδα Μάρκοβιτς, μαζί μὲ τὴν κόρη τοῦ δικηγόρου Σάββα, τὴν 'Ελισάβετ, δυὸ κομψότατες ἀθηναῖκες ἐμφανίσεις, τὴν κόρη τοῦ συνταγματάρχου 'Ιωαννίδη τὴν 'Ελενίτσα, σήμερα σεβαστὴ κυρία Γιώτη, τίς δυὸ κόρες τοῦ δικηγόρου Παπαχελά, τὴν Σοφία καὶ τὴν 'Αμαλία, ποῦ εἶχανε παράστημα ἀρχαίας θεᾶς... 'Ο κόσμος τίς ἀποκαλοῦσε : 'Αρτέμιδες...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Ξέρεις τί συνέβαινε τότε Δημήτρη; Ήτανε μικρή ή 'Αθήνα, λιγοστοί οι κάτοικοί της, ακόμα πιο περιορισμένη ή καλή τάξις νά ποῦμε καί έτσι οι ὄμορφες γινόντουσαν εύκολα γνωστές.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό πού λές εἶναι σωστό. Πώς νά ξεχάσω τόν ἀλησμόνητο Κάστα 'Ιωαννοπουλο, τόν Κοιό, ὅπως ἦτανε γνωστός, πού ἦτανε πολύ μύωψ, τόσο πού δέν ἔβλεπε οὔτε τή μύτη του καί κρατοῦσε ἕνα μονύελο στό μάτι του μέ τό ἕνα του χέρι, ἐνῶ μέ τό ἄλλο κρατοῦσε στήν ἀγκαλιά του ἕνα μικρό σκυλάκι... Ὅταν τοῦ τύχαινε νά θέλῃ νά χαιρετίσῃ μιὰ κυρία, δέν ἤξερε τί νά κάνει. Νά βγάλῃ τό καπέλλο του, νά κρατήσῃ τό μονύελο μέ τό ἄλλο χέρι πού κρατοῦσε τό σκυλάκι... Ἐπερδευότανε διαρκῶς ὁ ἀτυχής Κοιός καί κάθε ἀθηναία, φρόντιζε νά τόν χαιρετίσῃ ἀπό πολύ κοντά γιά νά τόν φέρῃ σέ δύσπολη θέσι καί ν'ἀρχίσῃ τίς μανουβρες μέ τό μονύελο, τό καπέλλο καί τό σκυλάκι...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Τόν κακομοίρη. Τόν δουλεύανε μέ αλλα λόγια, ἀλλά δούλεμα κοσμηκό καί ἀριστοτεχνικό...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πώς νά ξεχάσω τήν καταληκτική ἐκείνη καλλονή, τήν σύζυγο τοῦ 'Αγαμέμνονος Σλημαν, τήν Παντίν, πού ἔγινε ἀργότερα σύζυγος τοῦ Κωνσταντίνου Τσαλδάρη ή τίς δύο κόρες τοῦ δημοσιογράφου Δημητρίου Κορομηλά, πού παντρεύτησαν ή ^{Μαρία} ~~Καλλιόπη~~ τόν Νικόλαο Στράτο τόν πολιτικό καί ή ~~Μαρία~~ Χριστίνα τόν δημοσι γράφο Γεώργιο Πώπ... Περνοῦν τὰ χρόνια πιάγιο μου ἀγαπητέ...

ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Κι'ἀπ'ὄλες αὐτές τίς ὄμορφες δέν ἔχει μείνει παρά ή ἀνάμνησις ὅπως κι'ἀπό τὰ ὄμορφα τραγούδια, δέν ἔχει μείνει παρά μιὰ ἠχώ εύχάριστη καί μελωδική. Νά, μέ τήν εύκαιρία αὐτή, πρίν τελειώσωμε τήν συζήτησί μας, ἄς θυμηθοῦμε κι'ἕνα περὸφημο τραγούδι ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, τήν Νίνα...

ΚΛΕΙΩ ΔΗΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Ξέρω μιὰ τσαχπίνα πού τήν λέθε Νίνα...

Κ.λ.π. Κ.τ.λ.